

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
FİKRÎ VE SİNAİ MÜLKİYET HUKUKU

THIRD CHAPTER
INTELLECTUAL AND
COMMERCIAL PROPERTY LAW

§ 1. Marka Yönergesi

Trademark Directive

Arslan KAYA¹, Şehriban İpek AŞIKOĞLU², Elif OĞUZ³

¹ Profesör Doktor, İstanbul Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
e-posta: arslankaya@istanbul.edu.tr

² Araştırma Görevlisi, İstanbul Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Avrupa Birliği Hukuku Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye
e-posta: ipekasikoglu@istanbul.edu.tr

³ Araştırma Görevlisi, İstanbul Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Avrupa Birliği Hukuku Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye
e-posta: elif.oguz@istanbul.edu.tr

DOI: 10.26650/B/SS26.2020.015.26

Öz

Avrupa Birliği'nde üye devletlerin marka hukuku mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 89/104/AET sayılı ve 21 Aralık 1988 tarihli Birinci Konsey Yönergesi, yürürlüğü süresince pek çok değişikliğe uğramıştır. Açıklığın sağlanması ve değişikliklerin konsolide edilmesi amacıyla 22 Ekim 2008 tarihinde 2008/95/AT sayılı Yönerge kabul edilmiştir. Sonraki yıllarda Komisyon, Birlik seviyesinde marka hukukunun uyumlaştırılmasına ilişkin çalışmalarını sürdürmüş, 2013 yılında Marka Yönergesi ve AB Markası Tüzüğü'nde değişiklik teklifi içeren reform paketini yayınlamıştır. Marka Yönergesi teklifinde, AB'deki ulusal marka kayıt usullerinin daha da uyumlu hâle getirilmesi amaçlanmış ve işletmelerin bunlara erişiminin kolaylaştırılması, maliyetlerin düşürülmesi ve süreçlerin hızlandırılmasına ilişkin düzenlemeler öngörülmüştür. Bu doğrultuda 2008/95/AT sayılı Yönerge'yi yürürlükten kaldıran ve pek çok yenilik getiren 2015/2436 (AB) sayılı Yönerge, 16 Aralık 2015 tarihinde kabul edilmiştir. 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'na kaynaklık etmiş olması sebebiyle Türk hukuku açısından da önem teşkil eden 2015/2436 (AB) sayılı Yönerge'nin nihai hâlinin Türkçe tercümesi aşağıda sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınai mülkiyet hukuku, Marka hukuku, Marka sicili

Abstract

First Council Directive 89/104/EEC of 21 December 1988, to approximate the laws of the Member States relating to trademarks, had been amended many times during its validity period. In the interests of clarity and in order to consolidate these amendments, Directive 2008/95/EC had been accepted on 22 October 2008. Later, the Commission continued to work on the harmonization of trademark law in EU level and presented its reform package for the amendment of the EU Trademark Regulation and the Trademark Directive in 2013. Trademark Directive proposal aimed further alignment of national registration procedures in the EU and to make these procedures more accessible and efficient for businesses in terms of lowering costs and accelerating procedures. Accordingly, Directive No 2015/2436 (EU), which brought many changes and repealed Directive No 2008/95, was accepted on 16 December 2015. The Turkish translation of the final version of the Directive 2015/2436 (EU), which is also important for Turkish law since it is the source of the Industrial Property Law No. 6769, has been presented below.

Keywords: Industrial property law, Trademark law, Trademark registry

I. Mevzuat

A. AB Mevzuatı

Adı	: Avrupa Parlamentosu ve Konseyin Üye Devletlerin Markalara İlişkin Mevzuatlarının Yaklaştırılması Hakkında 16 Aralık 2015 tarihli ve 2015/2436 (AB) sayılı Yönerge
Kabul Tarihi	: 16 Aralık 2015
Sayısı	: 2015/2436/AB
Yayın Yeri	: ABRG 23.12.2015, L 336, s. 1-26

B. Türk Mevzuatı

4. Adı	: Sınai Mülkiyet Kanunu
Kabul Tarihi	: 22 Aralık 2016
Sayısı	: 6769
Yayın Yeri	: RG 10.01.2017, 29944
5. Adı	: Sınai Mülkiyet Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelik
Yayın Yeri	: RG 24.04.2017, 30047

II. Yönerge'nin Türkçe Tercümesi¹

Avrupa Parlamentosu ve Konseyin Üye Devletlerin Markalara İlişkin Mevzuatlarının Yaklaştırılması Hakkında 16 Aralık 2015 tarih ve 2015/2436 (AB) sayılı Yönergesi

Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Birliği Konseyi,

Avrupa Birliğinin İşleyişine İlişkin Antlaşmayı ve özellikle (Antlaşmanın) 114 (1) nci maddesini,

Avrupa Komisyonunun teklifini göz önünde bulundurarak,

Düzenlemeye ilişkin tasarımı ulusal meclislere sunduktan sonra,

¹ Yönerge'nin tercümesinde İngilizce metin esas alınmış, Almanca ve İngilizce dillerindeki metinler üzerinden kontrol edilerek terimler yeknesaklaştırılmıştır. Yazarlar yardımlarından ötürü Araş. Gör. Batuhan Oyal'a teşekkür eder.

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesinin² görüşünü göz önünde bulundurarak,

Olağan yasama usulüne uygun olarak³,

İzleyen hususları göz önünde tutarak:

(1) Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 2008/95/AT sayılı Yönergesi'nde⁴ birkaç hususla ilgili olarak değişiklik yapılması gerekmiştir. Açıklık sağlanması adına bu Yönerge'nin yeniden kaleme alınması önerilmiştir.

(2) 2008/95/AT sayılı Yönerge, kabul edildiği dönemde Birlik içinde malların ve hizmetlerin serbest dolaşımını engelleyerek iç pazarın işleyişine doğrudan etkili olduğu kabul edilen marka hukukunun önemli maddi hükümlerini uyumlaştırmıştır.

(3) Üye Devletlerde markalara sağlanan hukuki koruma, mevcut 207/2009 sayılı Konsey Tüzüğü⁵ uyarınca Birlik genelinde yeknesak şekilde geçerli olan Avrupa Birliği markaları ("AB markaları") ile sağlanan Birlik düzeyinde sağlanan hukuki korumanın yanında varlığını sürdürmektedir. Marka hukuku sistemlerinin ulusal düzeyde ve Birlik düzeyinde bir arada ve dengede bulunması, aslında Birliğin sınai mülkiyet korumasına yaklaşımının temel taşlarından birini oluşturmaktadır.

(4) Komisyon'un 16 Temmuz 2008 tarihli Avrupa için sınai mülkiyet hakları stratejisi hakkında bildirisini takiben, Komisyon, Avrupa'daki marka sistemlerine ilişkin kapsamlı bir çalışma yürüterek bunların Birlik düzeyinde ve ulusal düzeyde genel işleyişini ve bu ikisinin birbiriyle ilişkisini değerlendirmiştir.

(5) Avrupa Birliği'ndeki marka sisteminin gelecekteki revizyonu hakkında 25 Mayıs 2010 tarihli sonuçlarında Konsey, Komisyonu 207/2009 (AT) sayılı Tüzük'ün ve 2008/95/AT sayılı Yönerge'nin yenilenmesi için teklif sunmaya çağırmıştır. Yönerge değişikliğinin 207/2009 (AT) sayılı Tüzük ile daha uyumlu olmasına ilişkin önlemleri içermesi ve bu uyumun Avrupa'da marka sistemindeki farklılıkları azaltması ve aynı zamanda ulusal marka korumasının başvuru için cazip bir seçenek olarak devamını

² ABRG 12.11.2013, C 327, s. 42.

³ 25 Şubat 2014 tarihli Avrupa Parlamentosu görüşü (henüz Resmî Gazete'de yayımlanmamıştır) ve 10 Kasım 2015 tarihli Konseyin ilk okumasında görüşü (henüz Resmî Gazete'de yayımlanmamıştır). 15 Aralık 2015 tarihinde Avrupa Parlamentosu görüşü.

⁴ Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 22 Ekim 2008 tarihli Üye Devletlerin Markalara İlişkin Mevzuatlarının Yakınlaştırılması hakkında 2008/95/AT sayılı Yönergesi (ABRG L 299, 8.11.2008, p. 25).

⁵ Konseyin 26 Şubat 2009 tarihli 2007/2009 (AT) sayılı Topluluk markası Tüzüğü (ABRG L 78, 24.3.2009, p.1).

sağlaması gerekmektedir. Bu bağlamda, AB marka sistemi ile ulusal marka sistemleri arasındaki tamamlayıcı ilişkinin sağlanması gerekmektedir.

(6) Komisyon, 24 Mayıs 2011 tarihli “Fikri Mülkiyet Hakları için Tek Pazar” bildirisinde; menfaat sahibi paydaşların artan hızlı, yüksek kaliteli ve modernleştirilmiş, aynı zamanda daha tutarlı, kullanıcı dostu, kamuya açık ve teknolojik olarak güncel olan bir marka kayıt sistemi talebinin karşılanması amacıyla, Birlik içerisindeki marka sisteminin bütün olarak modernleştirilmesi ve internet çağına uyum sağlanması gerektiği sonucuna varmıştır.

(7) Bu Yönerge'nin amacına yönelik istişare ve değerlendirmeler, ulusal marka hukuku düzenlemelerinin önceden kısmen uyumlaştırılmış olmalarına rağmen, halen daha fazla uyumun rekabet gücü ve büyüme üzerinde olumlu etkiye sahip olabileceği alanlar bulunduğunu ortaya çıkarmıştır.

(8) İyi işleyen bir iç pazarın yaratılması ve teşviki ile özellikle küçük ve orta ölçekli işletmeler olmak üzere Avrupa işletmelerinin büyümesi ve rekabet gücünün geliştirilmesi için, Birlik içinde markaların edinilmesinin ve korunmasının kolaylaştırılması amaçlarına hizmet edebilmek için, 2008/95/AT sayılı Yönerge ile başlatılan hukukların sınırlı yaklaşımının ötesine gidilmesi ve yaklaştırmanın 207/2009 (AT) Sayılı Tüzük uyarınca tescil yoluyla korunan markaların tabi olduğu marka maddi hukukunun diğer yönlerini de kapsayarak şekilde genişletilmesi gereklidir.

(9) Birlik çapında marka tescillerinin yapılmasını ve yönetilmesini kolaylaştırmak amacıyla, yalnızca maddi hukuk hükümlerinin değil, aynı zamanda usul kurallarının da yakınlaştırılması gerekmektedir. Bu nedenle, Üye Devletlerdeki marka tescili alanındaki temel usul kuralları ve AB marka sistemi ile uyumlu hâle getirilmelidir. Ulusal hukuka tabi usul işlemleri hakkında, Üye Devletleri daha özel kurallar oluşturmada serbest bırakarak genel ilkelerin belirlenmesi yeterli görülmüştür.

(10) Üye devletlerin hukuk sistemlerinde markanın aynı korumadan yararlanabilmesi sağlamak önemlidir. Birlik nezdinde itibarı bulunan AB markalarına sağlanan kapsamlı korumaya uygun olarak, ilgili Üye Devlette itibara sahip olan tüm tescilli markalara da ulusal düzeyde kapsamlı koruma sağlanması gerekmektedir.

(11) Bu Yönerge, Üye Devletleri kullanım yoluyla iktisap edilen markaları korumaya devam etme hakkından mahrum etmez, ancak bunları yalnızca tescil yoluyla edinilen markalarla ilişkileri açısından dikkate almaktadır.

(12) Hukukların birbirine yakınlaştırılması amacına ulaşılması için tescilli bir markayı edinme ve bulundurmaya devam etme koşullarının genel olarak tüm Üye Devletlerde özdeş olması gerekmektedir.

(13) Bu amaçla, bir teşebbüsün mal veya hizmetlerini diğer teşebbüslerin-kilerden ayırt edebilmesine elverişli ve bu suretle marka olabilecek işaret örneklerini listelemek gerekmektedir. Marka tescil süreciyle hedeflenen amaçları gerçekleştirmek, özellikle hukuki belirliliği ve güvenilir bir yönetimi sağlamak için, işaretin açık, kesin, müstakil, kolayca ulaşılabilir, anlaşılır, sürekli ve objektif olarak gösterilmesinin zorunlu kılınması gerekmektedir. Bu nedenle, bir işaretin, genel olarak mevcut teknoloji kullanılarak uygun olacak herhangi biçimde temsil edilmesine izin verilmesi ve böylece, temsili bu etkiye yeterli garantiler sunduğu sürece, temsilin grafik araçlarla olmasının zorunlu tutulmaması gerekmektedir.

(14) Bununla birlikte, işaretin kendisinden kaynaklanan, herhangi bir ayırt edici karakterin bulunmaması veya önceki haklarla çatışmalar dâhil ret veya hükümsüzlük dayanaklarının, bu dayanaklardan bazılarının Üye Devletler için ihtiyari olması nedeniyle Üye Devletlerin kendi mevzuatlarında bunları tutma ya da düzenleme hususunda serbest olmasına rağmen, tahdidi şekilde listelenmesi gerekmektedir.

(15) Birlik mevzuatı ve ulusal hukuk tarafından coğrafi işaretlere tanınan koruma düzeylerinin Birlik genelinde mutlak ve nispi ret nedenlerinin incelenmesinde tek tip ve kapsamlı bir şekilde uygulanmasını sağlamak için, bu Yönerge'nin 207/2009 (AT) sayılı Tüzük'te yer alan coğrafi işaretlere ilişkin hükümlerle aynı hükümleri içermesi gerekmektedir. Ayrıca, mutlak ret nedenlerinin kapsamı şarap için geleneksel terimlerin ve taahhüt edilen geleneksel özellikleri garanti edilen ürünleri kapsayacak şekilde genişletilmelidir.

(16) Tescilli markanın sağladığı korumanın, özellikle menşe göstergesi olarak markanın garanti işlevinin bulunduğu durumlarda, marka ve ilişkili işaret ile mal veya hizmetler arasında bir özdeşlik olması hâlinde mutlak olması gerekmektedir. Korumanın, marka ile işaret ve mal veya hizmetler arasında benzerlik olması durumunu da kapsamı gerekir. Benzerlik kavramının karıştırılma ihtimali ölçütüne göre yorumlanması emredicidir. Karıştırılma ihtimalinin değerlendirilmesi özellikle markanın pazardaki tanınırlığı, kullanılan ya da tescil edilmiş bir işaret ile kurulabilecek ilişkilendirme, marka ile işaret ya da mal veya hizmetler arasındaki benzerliğin tespiti olmak üzere birkaç unsura bağlı olup bu tür bir korumanın özel koşulunu oluşturmaktadır. Özellikle ispat yükümlülüğü gibi karıştırılma ihtimalinin tespit edilebilmesi için söz konusu olabilecek yollar bu Yönerge ile saklı tutulan ulusal usul hükümlerinin konusunu oluşturmaktadır.

(17) Hukuki belirliliğin ve rüçhan ilkesiyle tam tutarlılığın sağlanması adına, daha önceki tarihli tescilli bir markanın daha sonraki tarihli tescilli

markalara göre rüçhanlı olduğu durumlarda, markadan doğan hakların tescil veya rüçhan tarihinden önceki marka sahiplerinin haklarına hanel getirilmeksizin uygulanmasının sağlanması gerekmektedir. Böyle bir yaklaşım, 15 Nisan 1994 tarihli Ticaretle Bağlantılı Fikri Mülkiyet Anlaşması'nın (bundan böyle "TRIPS Anlaşması" olarak anılacaktır) 16(1) maddesi ile uyumlu olacaktır.

(18) Bir markaya tecavüzün önkoşulu olarak mütecaviz marka veya işaretin ticaret esnasında mal veya hizmetlerin ayırt edilmesi amacıyla kullanıldığı tespit edilmiş olmalıdır. İşaretin mal veya hizmetlerin ayırt edilmesi dışında başka amaçlarla kullanılması ulusal hukuk hükümlerine tabidir.

(19) İşaretin ticaret unvanı veya ticaret hayatında kullanılan başka bir ad veya işaret olarak kullanımı da, bu kullanım mal veya hizmetlerin ayırt edilmesi amacına hizmet ettiği takdirde, markaya tecavüz olarak kabul edilmelidir.

(20) Hukuki belirliliğin ve belirli Birlik mevzuatıyla tam uyumun sağlanması adına, marka sahibinin, üçüncü kişileri karşılaştırmalı reklamcılıkta bir işareti kullanmaktan, bu tür bir karşılaştırmalı reklamcılığın Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 2006/114/AT sayılı Yönergesi'ne⁶ aykırı olması hâlinde, men etme hakkına sahip olması uygun olacaktır.

(21) Markanın korunmasını güçlendirmek ve ürün sahteciliğiyle daha etkili bir şekilde mücadele etmek için ve özellikle de transit geçiş serbestisine ilişkin Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının V. maddesi ve jenerik ilaçlarla ilgili olarak Doha DTÖ Bakanlar Konferansı tarafından 14 Kasım 2001 tarihinde kabul edilen "TRIPS Anlaşması ve halk sağlığı Bildirgesi" gibi Üye Devletlerin Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) çerçevesi kapsamındaki uluslararası yükümlülüklerine uygun olarak, marka sahibi, markasının tescilli olduğu Üye Devlet içerisinde dolaşımını serbest bırakmadığı hâllerde, üçüncü ülkelerden gelen ve bu tür mallar için tescilli markası ile özdeş ya da temel olarak özdeş olan yetkisiz şekilde tescilli marka taşıyan malların üçüncü kişiler tarafından aynı ticaret alanında getirmesini engellemeye yetkilidir.

(22) Bu bağlamda marka sahiplerinin ihlal konusunu oluşturan malların girişini ve özellikle transit geçiş, yeniden yükleme, depolama, serbest bölge, geçici saklama, dâhilde işleme ve geçici izin de dâhil olmak üzere gümrük süreçlerinde yer almasını söz konusu malların ilgili Üye Devlette arzına ilişkin bir girişim olmasa dahi önlemesine izin verilmesi gerekmektedir.

⁶ Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 12 Aralık 2006 tarih ve 2006/114/AT sayılı yanıtıcı ve karşılaştırmalı reklamcılık Yönergesi (ABRG L 376, 27.12.2006, s. 2)

Gümrük kontrolleri yapılırken gümrük yetkilileri özellikle hak sahiplerinin talebi üzerine, yetkilerini Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 608/2013 sayılı Tüzüğü⁷ kapsamında kullanmalı ve usulleri yine bu kapsamda işletmelidir. Gümrük yetkilileri ilgili kontrolleri özellikle risk analizi kriterlerine dayalı olarak yürütmelidir.

(23) Marka sahibinin yetkisinin sona erdiği hâllerde marka haklarının etkili bir şekilde uygulanmasını sağlama ihtiyacı ile meşru mallarda serbest ticaret akışının engellenmesinin önlenmesi gerekliliğini dengelemek adına tescilli markanın ihlal edilip edilmediğine dair esasa ilişkin karar vermeye yetkili adli merciler veya diğer makamlar nezdinde başlatılan müteakip işlemler sırasında, beyan sahibi veya malları elinde bulunduran kişi, tescilli marka sahibinin söz konusu malların pazara arz edileceği nihai ülkede arzı men etmeye yetkili olmadığını ispat edebilir.

(24) 608/2013 sayılı Tüzük'ün 28. maddesi uyarınca hak sahipleri, diğerlerinin yanı sıra, söz konusu malların daha sonradan bir fikri mülkiyet hakkını ihlal etmediğinin tespit edilmesi hâlinde malları elinde bulundurmanın uğradığı zarardan sorumludur.

(25) Jenerik ilaçların rahatça transit geçişini sağlamaya yönelik uygun tedbirlerin dikkate alınması gerekmektedir. Farmatolojik hazırlıklardaki aktif maddeler için küresel olarak tanınan jenerik isimler gibi uluslararası olan ve mülkiyete konu edilemeyen isim (INN) ile ilgili olarak marka haklarının etkisine ilişkin mevcut sınırlamaların dikkate alınması büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, marka sahibinin ilaçların etken maddesine ilişkin INN ile markası arasındaki benzerliğe dayanarak dolaşımını serbest bırakmadan tescil etmiş olduğu Üye Devlette üçüncü kişilerin malları getirmesini engelleme hakkı bulunmamaktadır.

(26) Tescilli marka sahiplerinin ürün sahteciliği daha etkin bir şekilde mücadele etmelerini sağlamak adına, hak sahiplerinin hak ihlaline neden olan bir markanın mallara eklenmesini ve bu eklemeyi önce gerçekleştirilen bazı hazırlık faaliyetlerini men etme yetkisine sahip olmaları gerekmektedir.

(27) Markaya dayalı münhasır haklar, hak sahibine işaretlerin ya da göstergelerin adil ve dolayısıyla sınai ya da ticari konularda dürüstçe kullanımını menetme yetkisini vermemelidir. Arkaplanda daha sonraki markalara karşı düzenli olarak sınırsız koruma sağlanan ticaret unvanları ve markalar için eşit koşulların yaratılması adına anılan kullanım ancak üçüncü tarafın

⁷ Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 12 Haziran 2013 tarih ve 608/2013 (AB) sayılı 1383/2003 (AT) sayılı Konsey Tüzüğünü yürürlükten kaldıran fikri mülkiyet haklarının gümrük uygulamaları hakkında Tüzük (ABRG L 181, 29.6.2013, p. 15)

kişisel adının kullanıldığı hâlleri içerir. Bu kullanımın genel olarak tasviri veya ayırt edici olmayan işaretlerin veya göstergelerin kullanımına da izin verilmesini gerektirmektedir. Ayrıca, hak sahibi, mal ve hizmetlerin hak sahibine ait olduğunun belirtilmesi ya da referans verilmesi amacı ile markanın adil ve dürüst kullanılmasını menetmeye yetkili değildir. Üçüncü kişiler tarafından markanın tüketicilerin dikkatini, Birlik içinde orijinal olarak satılmış gerçek malların marka sahibi tarafından ya da onun muvafakatiyle yeniden satışına çekmek amacıyla kullanımı; aynı zamanda sınai ve ticari konularda dürüst kullanıma uygun olduğu sürece adil kabul edilir. Markanın üçüncü kişiler tarafından sanatsal ifade amaçlı kullanımı aynı zamanda sınai ve ticari konularda dürüst kullanıma uygun olduğu sürece adil kabul edilir. Buna ek olarak bu Yönerge başta ifade özgürlüğü olmak üzere temel hak ve özgürlüklere riayet edecek şekilde uygulanmalıdır.

(28) Malların serbest dolaşımı ilkesinden, marka sahibinin kendisi ya da muvafakati uyarınca malların Birlik içerisinde dolaşıma sokulmuş olması hâlinde üçüncü kişilerin bu malları kullanımının hak sahibi tarafından men edilememesi anlaşılır, meğerki hak sahibinin malların sonraki ticari faaliyetlere konu olmasına karşı çıkmasını gerektirecek meşru gerekçeleri olsun.

(29) Hukuki belirlilik gereğince, önceki marka hakkı sahibinin menfaatlere hâle getirmeksizin, önceki marka sahibinin önemli bir süre boyunca sonraki markanın kullanımını bilerek sessiz kalmışsa sonraki markanın hükümsüz olduğunun ilanını isteyemez ya da sonraki markanın kullanımına karşı çıkamaz, meğerki sonraki marka başvurusu kötü niyetle yapılmış olsun.

(30) Hukuki belirliliğin sağlanması ve meşru olarak kazanılan marka haklarının korunması adına, sonraki markaya dayanılarak önceki markaya yaptırım uygulanamaması ilkesine hâle getirmeksizin, sonraki markanın iktisap edildiği tarihte önceki markanın örneğin kullanım yolu ile henüz ayırt edicilik kazanmaması sebebiyle hükümsüz kılındığı ya da iptal edildiği hâllerde yahut örneğin önceki markanın henüz tanınırlığının olmamasından dolayı gerekli koşulların uygulanamaması sebebiyle önceki markaya dayanılarak sonraki markaya yaptırım uygulamayan hâllerde önceki marka sahibinin sonraki markanın reddedilmesini ya da hükümsüzlüğünü talep etme veya kullanımına karşı çıkma hakkına sahip olmaması uygun ve gereklidir.

(31) Markaların malların ve hizmetlerin ayırt edilmesi, tüketicilerin bilgilendirilmiş olarak tercih yapmasına elverişli olması amaçlarını pazarda gerçekten kullanıldıkları müddetçe karşılamaları gerekmektedir. Kullanma gerekliliği ayrıca Birlik içinde tescilli ve korunan marka sayısının ve böy-

lelikle bunlar arasında çıkan çatışmaların azaltılması bakımından gereklidir. Ayrıca tescilli markaların tescil edilmiş oldukları mal ve hizmetlerle bağlantılı olarak kullanılması yahut tescil sürecinin tamamlanmasından itibaren beş yıl boyunca bağlantılı olarak kullanılmaması hâlinde iptal edilmesi önemli bir gerekliliktir.

(32) Bu nedenle tescilli bir markanın ancak gerçekten kullanıldığı ölçüde korunması gerekmekte, gerçekte ciddi bir kullanımı bulunmayan önceki tescilli marka, hak sahibine sonraki markaya itiraz etme ya da hükümsüzlüğünü talep etme imkânı vermemelidir. Buna ek olarak Üye Devletler tecavüz davasında, defî olarak markanın kullanılmama nedeniyle iptal edilebileceği veya sonraki markanın tecavüz davasına konu olması hâlinde sonraki markanın iktisap edildiği tarihte önceki markanın [*kullanılmama nedeniyle*] iptal edilebileceğini öngörmelidir.

(33) Ulusal bir markanın ya da üye devlette yürürlükte bulunan bir uluslararası anlaşma uyarınca tescilli bir markanın kıdeminin, AB markasına karşı ileri sürüldüğü ve kıdem iddiasına dayanılan markadan daha sonra feragat edildiği ya da sonradan koruma süresinin yenilememe sonucu olduğu hâllerde de markanın hükümsüzlüğü istenebilir. Bu istem, markanın sicilden kaldırıldığı sırada hükümsüz kılındığı ya da iptal edildiği hâllerle sınırlıdır.

(34) Uyumun sağlanması ve Birlik içerisinde markalardan ticari olarak yararlanılmasını kolaylaştırmak amacıyla markaların mülkiyete konu olmasına ilişkin uygulanacak kuralların hâlihazırda AB markası için yürürlükte olanlarla uygun olduğu ölçüde uyumlu hâle getirilmesi ve bunların intikal, devir, lisans, aynı haklar ve cebri icraya ilişkin kuralları içermesi gerekmektedir.

(35) Ortak markaların belirli ortak özelliklere sahip mal ve hizmetlerin tanıtılması için yararlı bir araç olduğu kanıtlanmıştır. Bu nedenle ulusal ortak markaların Avrupa Birliği ortak markalarına uygulanan kurallara benzer kurallara tabi tutulması uygundur.

(36) Marka korumasına erişimin iyileştirilmesi, geliştirilmesi ve hukuki belirlilik ile öngörülebilirliğin artırılması adına Üye Devletlerde marka tesciline ilişkin usul işlemlerinin etkili ve şeffaf olması ve AB markası için uygulananlara benzer kuralların izlenmesi gerekmektedir.

(37) Marka hakları kapsamına ilişkin hukuki belirliliği sağlamak ve marka korumasına erişimin iyileştirilmesi adına marka başvurularındaki mal ve hizmetlerin belirlenmesi ve sınıflandırılmasının tüm Üye Devletlerde aynı kurallara tabi olması ve AB markası için uygulananlarla uyumlu olması gerekmektedir. Yetkili mercilerin ve ekonomik işletmecilerin talep

edilen marka koruması kapsamını yalnızca başvuru temelinde belirleyebilmeleri için mal ve hizmetlerin yeterince açık ve kesin olarak belirlenmiş olması gerekmektedir. Genel ifadelerin kullanılması bu ifadenin sadece kelime anlamı tarafından kapsanan mal ve hizmetleri kapsayacak şekilde yorumlanmasını gerektirmektedir. Açıklık ve hukuki belirlilik açısından, Üye Devletlerin merkezi sınai mülkiyet ofisleri ve Benelüks Fikri Mülkiyet Ofisi işbirliği içerisinde mal ve hizmetlerin sınıflandırılmasına ilişkin kendi idari uygulamalarını yansıtan bir liste oluşturmaya çalışmalıdırlar.

(38) Etkili marka korumasının sağlanması amacıyla, Üye Devletlerin, en azından önceki marka sahibinin ve ilgili hukuk kapsamında yetkili herhangi bir kişinin marka başvurusuna itiraz etmek için korunan bir menşei adı veya mahreç işaretinden doğan haklarını kullanabilmesine izin veren etkin bir idari itiraz sürecini ulaşılabılır kılmaları gerekmektedir. Buna ek olarak marka iptalinin ya da hükümsüzlük talebinin etkili olarak sunulması adına bu Yönerge yürürlüğe girdikten sonraki yedi yıllık en uzun iç hukuka aktarma süresi içinde Üye Devletlerin iptal ve hükümsüzlüğün ilanı için idari süreçleri öngörmeleri gerekmektedir.

(39) Üye Devletlerin merkezi sınai mülkiyet ofisleri ile Benelüks Fikri Mülkiyet Ofisinin, birbiriyle ve Avrupa Birliği Fikri Mülkiyet Ofisi ile ortak ve bağlantılı veri tabanları ve danışma ve araştırma amaçlı portalların kurulması ve güncellenmesi gibi marka tescili ve yönetimine ilişkin bütün alanlarda uygulamanın ve araçların yakınlaştırılması amacıyla işbirliği yapmaları arzu edilmektedir. Üye Devletler ayrıca ofislerinin birbirleriyle ve Avrupa Fikri Mülkiyet Ofisi ile markaların Birlik içerisinde korunmasına ilişkin bütün faaliyetlerine ilişkin diğer bütün alanlarda işbirliği yapmalarını sağlamalıdır.

(40) Bu Yönerge, Üye Devletlerin marka kanunu dışındaki haksız rekabet, hukuki sorumluluk ya da tüketicinin korunması ile ilgili hükümler gibi markaya ilişkin hükümler koyan diğer kanunlarının markalara uygulanmasını engellemez.

(41) Üye Devletler Sınai Mülkiyetin Himayesine İlişkin Paris İttihadı Mukavelenamesi ("Paris Sözleşmesi") ve TRIPS Anlaşması ile bağlıdır. Bu Yönerge'nin bütün olarak bu Sözleşme ve Anlaşma iyi uyumlu olması gerekmektedir. Üye Devletlerin Sözleşme ve Anlaşmadan doğan yükümlülüklerinin bu Yönerge'den etkilenmemesi gerekmektedir. Uygun düştüğü ölçüde Avrupa Birliğinin İşleyişine İlişkin Antlaşma'nın 351. maddesi uygulanır.

(42) Bu Yönerge'nin amaçları uyarınca, diğer bir deyişle Birlik içerisinde iyi işleyen bir iç pazarın tesisi ve teşviki ile büyüme ve rekabet gücü yara-

rına markaların tescilini, yönetimini ve korunmasını kolaylaştırma amaçlarının Üye Devletler tarafından yeterli ölçüde gerçekleştirilememesi ancak Birlik ölçeği ve etkileri sebebi ile Birlik düzeyinde bu amaçların daha iyi gerçekleştirilebilecek olması hâlinde, Avrupa Birliği Antlaşması'nın 5. maddesinde düzenlenen ikincillik ilkesine uygun olarak önlemler kabul edebilir. Aynı maddede düzenlenen ölçülülük ilkesi uyarınca bu Yönerge anılan amaçlara ulaşmak için gerekli olanın ötesine geçilemez.

(43) Bu Yönerge ile bağlantılı olarak Üye Devletlerde kişisel verilerin işlenmesi, Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 95/46/AT sayılı Yönergesi⁸ uyarınca gerçekleştirilir.

(44) Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 45/2001 (AT) sayılı Tüzüğü'nün⁹ 28(2) maddesi uyarınca Avrupa Veri Koruma Denetçisine danışılmış ve 11 Temmuz 2013 tarihinde görüş alınmıştır.

(45) Bu Yönerge'yi ulusal hukuka aktarma yükümlülüğü, önceki Yönerge ile karşılaştırıldığında içerik itibarıyla değiştirilen hükümlerle sınırlıdır. İçeriği değiştirilmemiş hükümlerin iç hukuka aktarılması yükümlülüğü daha önceki Yönerge'den kaynaklanmaktadır.

(46) Bu Yönerge, Üye Devletlerin 2008/95/AT Yönergesi Ek I Bölüm B'de belirtilen şekilde 89/104/AET¹⁰ sayılı Konsey Yönergesi'nin ulusal hukuka aktarılması için zaman sınırına ilişkin 2008/95/AT Yönergesi kapsamındaki yükümlülüklerine hâle getirmez.

İşbu Yönerge'yi kabul etmiştir:

BÖLÜM 1

GENEL HÜKÜMLER

Madde 1

Uygulama Alanı

Bu Yönerge; mal veya hizmetlere ilişkin münferiden marka, garanti markası ya da sertifika markası ya da ortak marka olarak bir Üye Devlette

⁸ Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24 Ekim 1995 tarih ve 95/46/AT sayılı kişisel verilerin işlenmesine ilişkin bireylerin korunması ve bu verilerin serbest dolaşımı hakkında Yönerge (ABRG L 281, 23.11.1995, p. 31)

⁹ Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 18 Aralık 2009 tarih ve 45/2001 (AT) sayılı Topluluk kurumları ve organları tarafından kişisel verilerin işlenmesine ilişkin bireylerin korunması ve bu verilerin serbest dolaşımı hakkında Tüzük (ABRG L 8, 12.1.2001, p. 1)

¹⁰ 21 Aralık 1988 tarihli ve 89/104/AET sayılı üye devletlerin marka hukuklarının yakınlaştırılması hakkında Birinci Konsey Yönergesi (ABRG L 40, 11.2.1989, p. 1)

tescile veya tescil başvurusuna konu olan yahut Benelüks Fikri Mülkiyet Ofisinde tescile ya da tescil başvurusuna konu olan veya bir Üye Devlette etki doğuran bir uluslararası tescile konu olan tüm markalara uygulanır.

Madde 2

Tanımlar

Bu Yönerge'nin amaçları doğrultusunda, aşağıdaki tanımlar uygulanır:

- (a) "O/ofis" marka tescili ile görevlendirilmiş Üye Devletin merkezi sınıai mülkiyet ofisini ya da Benelüks Fikri Mülkiyet Ofisi'ni ifade eder.
- (b) "S/sicil" ofis tarafından tutulan marka sicilini ifade eder

BÖLÜM 2

MARKALARA İLİŞKİN MADDİ HUKUK

KISIM 1

Marka Olabilecek İşaretler/Marka Biçimleri

Madde 3

Markaların Teşekkülü

Marka, (a) bir teşebbüsün mal veya hizmetlerini diğer teşebbüslerin mal veya hizmetlerinden ayırt etmesi, (b) marka sahibine sağlanan korumanın konusunun açık ve kesin olarak yetkili makamlar ve kamu tarafından belirlenebilmesine elverişli şekilde sicilde gösterilebilir olması (asgari) koşullarını sağlamak şartıyla kişi adları da dâhil olmak üzere özellikle kelimeler ya da şekiller, harfler, sayılar, renkler, malların veya ambalajlarının şekli ya da sesler gibi her türlü işaretten oluşabilir.

KISIM 2

Ret ya da Hükümsüzlük Sebepleri

Madde 4

Mutlak Ret Engelleri ya da Hükümsüzlük Sebepleri

1. Aşağıdakiler ("Aşağıdaki işaretler") marka olarak tescil edilmezler, şayet tescil edilmişlerse bile hükümsüzle maluldürler:

- (a) marka olamayacak işaretler;
- (b) herhangi bir ayırt edici niteliği haiz olmayan markalar;
- (c) ticarete türü, niteliği, miktarı, kullanım amacı, değeri, coğrafi menşei ya da malların üretim veya hizmetlerin sunum zamanını veya malların

veya hizmetlerin diğer özelliklerini belirtmeye hizmet eden işaretler ya da göstergeleri münhasıran içeren markalar;

(d) günlük dilde ya da iyi niyetli ve yerleşik ticari uygulamalarda mutad hâle gelmiş olan işaretler ya da göstergeleri münhasıran içeren markalar;

(e) münhasıran; (i) malların mahiyetine ilişkin yapısından ortaya çıkan şeklinden ya da bir diğer özelliğinden, (ii) malların teknik bir sonuç elde etmek için gerekli olan şeklinden ya da bir diğer özelliğinden, (iii) mala asli değerini veren karakteristik şeklinden ya da bir diğer özelliğinde oluşan işaretler;

(f) kamu düzenine ya da genel ahlak ilkelerine aykırı olan markalar;

(g) malların veya hizmetlerin örneğin mahiyeti, niteliği ya da coğrafi menşei gibi hususlarda halkı yanıltabilecek mahiyette markalar;

(h) yetkili makamlarca izin verilmemiş ve Paris Sözleşmesi'nin 6. maddesi (ikinci mükerrer) uyarınca reddedilmesi ya da hükümsüz kılınması gereken markalar;

(i) Menşei adı ve mahreç işareti korunmasını sağlama amaçlı Birlik mevzuatı, ilgili Üye Devletin iç hukuku veya Birliğin ya da ilgili Üye Devletin taraf olduğu uluslararası antlaşmalar uyarınca tescilden hariç tutulmuş markalar;

(j) Şarap için geleneksel terimlerin korunmasını sağlama amaçlı Birlik mevzuatı veya Birliğin taraf olduğu uluslararası antlaşmalar uyarınca tescilli mümkün olmayan markalar;

(k) Geleneksel özellikleri garanti edilen ürünlerin korunmasını sağlama amaçlı Birlik mevzuatı veya Birliğin taraf olduğu uluslararası antlaşmalar uyarınca tescilli mümkün olmayan markalar;

(l) Bitki çeşitliliği haklarının korunması ve aynı veya yakın ilişkili türlerin bitki çeşitliliğinin korunması amacı ile Birlik mevzuatı, ilgili Üye Devletin iç hukuku veya Birliğin ya da ilgili Üye Devletin taraf olduğu uluslararası antlaşmalar uyarınca daha önceden tescil edilmiş olan bir bitki çeşidi cinsinden veya bunlara ait temel unsurlarından türetilen markalar.

2. Başvuranın marka tescil başvurusunun kötüniyetli olarak yapması hâlinde markanın hükümsüzlüğüne karar verilir. Üye Devletler ayrıca, böyle bir markanın tescilinin mümkün olmadığı yönünde bir düzenleme öngörebilirler/yapabilirler

3. Her Üye Devlet aşağıdaki koşullarda ve kapsamda bir markanın tescil edilmeyeceğini ya da eğer edilmişse hükümsüzlüğüne karar verilebileceğini öngörebilir:

- (a) ilgili Üye Devletin ya da Birliğin marka mevzuatının dışında kalan bir mevzuatın hükümleri uyarınca o markanın kullanımının yasaklanması;
- (b) markanın yüksek (toplumsal/kamusal) sembolik değeri olan bir işaret, özellikle bir dini sembol içermesi;
- (c) Üye Devletin mevzuatına uygun olarak yetkili makamların tesciline izin verdikleri durumlar haricinde, markanın Paris Sözleşmesi'nin 6. maddesi (ikinci mükerrer) kapsamına giren rozet, amblem ve armaların dışında olması ve kamu yararı içermesi.
4. Bir marka, birinci paragrafın (b), (c) ya da (d) alt paragraflarına uygun olarak, tescil başvurusu tarihinden önce ve kullanımı sonucunda ayırt edici nitelik elde etmişse bu markanın tescili reddedilmez. Markanın hükümsüz olduğunun ilanı için yapılan başvuru tarihinden önce ve kullanımı sonucunda ayırt edici bir nitelik elde etmişse aynı sebeple hükümsüz olduğu ilan edilemez.
5. Üye Devletler ayırt edici niteliğin tescil başvurusundan sonra fakat tescilden önce elde edildiği durumlarda da dördüncü fıkranın uygulanacağı yönünde düzenleme yapabilirler.

Madde 5

Nispi Tescil Engelleri veya Hükümsüzlük Sebepleri

1. Bir marka; (a) önceki markayla aynıysa ve marka başvurusunun yapıldığı ya da tescil edildiği ilgili mallar veya hizmetler önceki marka kapsamında korunan mallar veya hizmetlerle aynıysa, (b) eğer önceki markaya benzer ya da aynı olmasından dolayı ve her iki markanın kapsadığı malların veya hizmetlerin benzerliği ya da aynılığından dolayı halk tarafından karıştırılma ihtimali ortaya çıkarsa ve bu karıştırılma ihtimali önceki marka ile ilişkilendirilme ihtimalini de kapsıyorsa.
2. Birinci paragraf kapsamında “önceki markalar” aşağıdakileri ifade eder:
- (a) bu markalarla ilgili olarak uygun hâllerde öncelik iddialarının da dikkate alınması suretiyle, markanın tescil başvurusu tarihinden öncesine ait tescil başvurusu tarihine sahip aşağıdaki türlerde markalar;
- (i) AB markaları;
- (ii) ilgili Üye Devlette ya da Belçika, Lüksemburg veya Hollanda söz konusu olduğunda, Benelüks Fikri Mülkiyet Ofisi'nde tescil edilmiş markalar;
- (iii) ilgili Üye Devlette yürürlükte olan uluslararası düzenlemeler kapsamında tescil edilmiş markalar;

(b) 207/2009 sayılı Konsey Tüzüğü'ne uygun olarak, (a) (ii) ve (iii)'te belirtilen markalar için, bu markalardan feragat edilmiş ya da bu markanın sona ermesine izin verilmiş olsa bile¹¹, geçerli olarak öncelik iddia eden AB markaları;

(c) Tescil edilmiş olmak kaydı ile (a) ve (b)'de sözü edilen markalarla ilgili başvurular;

(d) marka tescil başvurusu tarihinde ya da uygun olduğu hâllerde marka tescil başvurusuyla ilgili rüçhan hakkı ileri sürülen tarihte, ilgili Üye Devlet, Paris Sözleşmesi'nin 6. maddesinde (birinci mükerrer) geçen "tanınmış" ifadesi çerçevesinde, tanınmış olan markalar.

3. Buna ilaveten, aşağıdaki hâllerde marka tescil edilmez ya da tescil edilmişse bile hükümsüz ilan edilir:

(a) Önceki markanın AB markası olması hâlinde Birlik; ulusal marka olması hâlinde ilgili Üye Devlet nezdinde tanınmışlığının bulunduğu ve sonraki markanın kullanımının önceki markanın ayırt edici özelliği veya itibarından geçerli bir sebep olmaksızın haksız kazanç elde ettiği veya markanın itibarı veya ayırt edici özelliğine zarar verdiği hâllerde marka başvurusunun yapıldığı ya da markanın tescil edildiği mal ve hizmetler ile önceki markanın tescil edilmiş olduğu mal veya hizmetlerin aynı ya da benzer olup olmadığına bakılmaksızın önceki marka ile aynı ya da benzer olması;

(b) marka hakkı sahibinin vekili veya temsilcisinin, eylemini haklı çıkaracak bir sebep olmaksızın sahibinin muvafakati olmadan markayı kendi adına tescil ettirmek için başvurması;

(c) ve menşei adlar ve mahreç işaretinin belirtilmesinin korunmasını sağlayan Birlik mevzuatı veya ilgili Üye Devlet hukukuna uygun olarak:

(i) bir menşei adı veya mahreç işareti için başvurunun Birlik mevzuatı ya da ilgili Üye Devlet hukuku uyarınca hâli hazırda tescil başvurusu tarihinden ya da rüçhan hakkı tarihinden önce yapılmış olması hâlinde sonraki tesciline tabi olması;

(ii) bu menşei adlar ve mahreç işaretin, ilgili kanun uyarınca doğan hakları kullanmaya yetkili kişiye sonraki markanın kullanımını yasaklama hakkını vermesi.

4. Üye Devletler aşağıdaki koşullarda ve ölçüde bir markanın tescil edilmeyeceğini ya da eğer edilmişse hükümsüz ilan edileceğini öngörebilir:

¹¹ Örneğin markanın yenilenmemesi sebebi ile marka hakkı sona ermiş olabilecektir.

(a) ticaret alanında kullanılan tescil edilmemiş bir markanın ya da başka bir işaretin haklarının sonraki markanın tescil başvurusu tarihinden ya da tescil başvurusu için ileri sürülen rüçhan hakkı tarihinden önce elde edilmesi ve tescil edilmemiş markanın ya da diğer işaretin sahibine sonraki markanın kullanımını yasaklama hakkını vermesi;

(b) ikinci paragrafta ve bu paragrafın (a) bendinde sözü edilenlerin dışında ve özellikle aşağıda sayılan önceki bir hakka dayanarak markanın kullanımının yasaklanması:

- (i) isim hakkı;
- (ii) kişisel resim ve portre üzerindeki haklar; kişinin imaj hakkı
- (iii) telif hakkı;
- (iv) sınai mülkiyet hakkı;

(c) Başvuru tarihinde başvuruçunun kötüniyetli olarak hareket etmesi hâlinde markanın yurtdışında korunan önceki marka ile karıştırılma ihtimalinin bulunması

5. Önceki markanın ya da önceki hakların sahibinin sonraki markanın tesciline muvafakat vermesi hâlinde, Üye Devletler uygun koşullarda tescilin red yükümlülüğünün bulunmamasını ya da markanın hükümsüz ilan edilmesini sağlamak durumundadır.

6. Bir Üye Devlet, 89/104/AET sayılı Yönerge'ye uyum için gerekli olan hükümlerinin yürürlüğe girme tarihinden önce o devlette geçerli olan tescilin reddi ya da hükümsüzlüğüne ilişkin sebeplerin o tarihten önce yapılmış marka başvurularına uygulanması konusunda bir ila beşinci paragraflardan ayrıkısı düzenlemeler öngörebilir.

Madde 6

Markanın İptali ya da Hükümsüzlüğünün 'A Posteriori' Oluşması (Sonradan Tespiti)

Bir AB markasına karşı; daha önce feragate veya sona ermeye konu olmuş ulusal bir markanın veya ilgili Üye Devlette yürürlükte bulunan uluslararası bir antlaşmaya istinaden tescil edilmiş bir markanın önceliği ileri sürülüyorsa, önceliği ileri sürülen markanın feragat veya sona erme anında hükümsüzlüğüne veya iptaline karar verilebilecektiye (verilebilecek idiyese), sonradan (a posteriori) da bu markanın hükümsüzlüğüne veya iptaline karar verilebilir¹².

¹² Örnek olarak yenilememe sebebi ile tescilsiz markanın sonraki marka başvurularında ileri sürülmesi hâlinde bu markanın geçersiz olduğu ya da iptal edilebilir olduğu hususu yenilememe

*Madde 7***Malların veya Hizmetlerin Yalnızca Bir Kısmıyla İlgili Olarak Ret ya da Hükümsüzlük Sebepleri**

Markanın tescil edildiği veya başvurusunun yapıldığı malların veya hizmetlerin yalnızca bir kısmıyla ilgili olarak bu markanın tescilinin reddi ya da hükümsüzlüğüne ilişkin sebeplerin mevcut olması hâlinde, tescilin reddi ya da markanın hükümsüz kılınması sadece söz konusu mallar veya hizmetleri kapsar.

*Madde 8***Önceki Markanın Ayırt Edicilikten veya İtibardan (Tanınmışlıktan) Yoksunluğunun Tescilli Bir Markanın Hüküm Doğurmasına Sebep Teşkil Etmesi**

Önceki markaya dayanan hükümsüzlük talebi, hükümsüzlüğün ilanına ilişkin başvuru tarihinde veya daha sonraki markaya ait rüçhan hakkı tarihinde aşağıdaki hâllerin mevcudiyetinde kabul edilmez:

- (a) Önceki markanın madde 4(1)(b), (c) ya da (d) uyarınca hükümsüz kılınmış olması, madde 4(4) uyarınca ayırt edici niteliği kazanmamış olması;
- (b) Hükümsüz olduğunun ilanı başvurusunun madde 5(1)(b)'ye dayanması durumunda ve önceki markanın madde 5(1)(b) anlamında karıştırılma ihtimalini ortaya koyucu nitelikte ayırt edici niteliğinin henüz yeterli olmaması;
- (c) Hükümsüz olduğunun ilanı başvurunun madde 5(3)(a)'ya dayanması durumunda ve önceki markanın madde 5(3)(a) anlamında henüz itibar kazanmamış olması.

*Madde 9***Sessiz Kalma (=Göz Yumma) Sebebi ile Hükümsüzlüğün İlanının İstenememesi**

1. Bir Üye Devlette madde 5(2) ya da madde 5(3)(a)'da belirtildiği şekilde önceki bir marka sahibinin üst üste beş yıllık bir süreyle, o kullanımdan haberdar olarak o Üye Devlette sonraki bir markanın kullanımına sessiz kalması (göz yumması) hâlinde, sonraki marka tescil başvurusu kötü niyetle yapılmadıkça, önceki marka sahibi önceki markaya dayanarak sonraki markanın kullanıldığı mal veya hizmetler için hükümsüzlüğünün ilanını isteyemez.

tarihinden önceki bir sebebe dayanıyor ise bu hâlde marka geçmişte hükümsüz/iptal edilebilir olduğundan bahisle sonraki başvuru bakımından ileri sürülemeyecektir.

2. Üye Devletler bu maddenin birinci paragrafının, madde 5(4)(a) veya (b)'de belirtilen herhangi bir hakkın önceki sahibine uygulanmasını öngörebilir.
3. Birinci ve ikinci paragrafta sözü edilen durumlarda daha sonra tescil edilen marka sahibi, her ne kadar önceki hakkın sahibi bu hakkı kendisine karşı ileri süremese de önceki hakkın kullanımına itiraz edemez.

KISIM 3

Markadan Kaynaklı Haklar ve Kısıtlamaları

Madde 10

Markadan Doğan Haklar

1. Markanın tescili, sahibine münhasır haklar verir.
2. Tescilli bir markanın başvuru tarihinden ya da tescilli markanın rüchhan hakkı tarihinden önce kazanılmış haklara hâlel getirmeksizin, tescilli marka sahibinin, muvafakat vermediği bütün üçüncü kişilerin ilgili mal ve hizmetlerde ticari alanda e aşağıdaki işaretlerin kullanmasını engelleme hakkı bulunur:
 - (a) marka ile aynı olan işaretlerin, tescilli markanın tescili kapsamındaki mallar veya hizmetlerle aynı olan mallar veya hizmetler için kullanımı;
 - (b) marka ile aynı ya da benzer olan işaretlerin, işaret ile markanın ilişkilendirilme ihtimali dâhil halk tarafından karıştırılma ihtimalinin olması hâlinde tescilli markanın tescili kapsamındaki mallar veya hizmetlerle aynı ya da benzer olan mallar veya hizmetler için kullanımı;
 - (c) tescilli markanın kapsamındaki aynı ya da benzer mal ve hizmetler için kullanılıp kullanılmadığına bakılmaksızın marka ile aynı ya da benzer olan işaretlerin, sonraki markanın Üye Devlette tanınmış olduğu (itibara sahip olduğu) hâllerde ve o işaretin kullanımının haklı (meşru) neden olmaksızın haksız yarar sağladığı ve markanın itibarına ya da ayırt edici niteliğine sakınca yaratacak şekilde kullanımı
3. Bu maddenin ikinci fıkrasındaki şartların mevcut olması hâlinde, özellikle aşağıdakiler yasaklanabilir:
 - (a) işareti mallara ya da bunların ambalajlarına eklemek;
 - (b) işaret altında malları arz etmek ya da piyasaya sürmek ya da bu amaçlarla bunları stoklamak veya bu işaret altında hizmet sunmak ya da sağlamak;
 - (c) işaret altında malların ithalatını ya da ihracatını yapmak;

- (d) işareti ticaret unvanı ya da şirket unvanı olarak kullanmak ya da ticaretin ya da şirket adının bir parçası olarak kullanmak;
- (e) işareti iş evrakı ya da reklamda kullanmak;
- (f) işareti 2006/114/AT sayılı Yönerge'ye aykırı olarak karşılaştırmalı reklamlarda kullanmak.

4. Tescilli bir markanın başvuru tarihinden ya da tescilli markanın rüçhan hakkı tarihinden önce kazanılmış haklara hâlel getirmeksizin, tescilli marka sahibi tescilli olduğu Üye Devlet içerisinde markasının dolaşımı serbest bırakılmaksızın, bütün üçüncü kişileri, ambalajları da dâhil olmak üzere, üçüncü ülkelerden gelen ve yetkisiz şekilde tescilli marka ile aynı veya asli yönleri bakımından bu markadan ayırt edilemeyecek bir markayı taşıyan malların, ticarete Üye Devlete getirmesini de engellebilir.

İlk alt fıkra uyarınca marka sahibinin hakkı, 608/2013 sayılı AB Tüzüğüne uygun olarak başlatılan tescilli markanın ihlal edilip edilmediğinin tespit edilmesi sürecinde, bildirimde bulunan ya da malları elinde bulunduran kimse tarafından tescilli marka sahibinin malların varış ülkesinde piyasaya sürülmesini engelleme hakkı olmadığını ispatlaması hâlinde düşer.

5. İlgili Üye Devlette 89/104/AET sayılı Yönerge'ye uyum sağlamak için gerekli olan hükümlerin yürürlüğe girdiği tarihten önce bir Üye Devletin mevzuatı kapsamında, ikinci paragrafın (b) ve (c) alt paragrafında belirtilen koşullar dâhilinde bir işaretin kullanılmasının yasaklanmadığı hâllerde, marka ile verilen haklar bu işaretin kullanımının devam ettirilmesini engellemeye imkân tanımaz.

6. 1, 2, 3 ve 5. paragraflar, hiçbir Üye Devlette, işaretin haklı (meşru) neden olmaksızın kullanımının haksız yarara yol açtığı ya da markanın itibarına ya da ayırt edici niteliğine zarar verdiği hâllerde, bu işaretin malların veya hizmetlerin ayırt edilmesinin sağlanması dışında bir amaçla kullanılmasına karşı korumayla ilgili hükümlere hâlel getirmez.

Madde 11

Ambalaj ya da Başka Yollarla Kullanıma İlişkin Hazırlık Faaliyetlerinin Yasaklanması Hakkı

Markanın eklenebileceği ambalaj, isimler, etiketler, güvenlik veya orijinallik özellikleri veya emareler ya da etiketleme/markalama araçlarının, mal veya hizmetlerle ilgili olarak kullanıldığı ve bu kullanımın madde 10(2) ve (3) uyarınca marka sahibi haklarının ihlali riskini taşıması hâlinde marka hakkı sahibinin, ticarete gerçekleştirilen aşağıdaki faaliyetleri yasaklama hakkı bulunur:

(a) marka ile aynı ya da benzer işareti ambalaja, isimlere, etiketlere, güvenlik veya orijinallik özelliklerine veya emarelere ya da markanın eklenebileceği herhangi bir araca ekleme;

(b) ambalaj, isimlendirmeler, etiketler, güvenlik ya da orijinallik özellikleri veya cihazlar ya da markanın eklenebileceği herhangi bir aracı, işaret altında arz etme ya da piyasaya sürme veya bu amaçla stoklama, ihraç ya da ithal etme.

Madde 12

Markanın Sözlüklerde Çoğaltılması

Bir markanın sözlük, ansiklopedi veya benzeri bir başvuru eserinde, basılı veya elektronik biçimde çoğaltılması, markanın tescilli olduğu mal veya hizmetlerin genel adını teşkil ettiği izlenimini veriyorsa, eserin yayıncısı, marka sahibinin talebi üzerine, gecikmeksizin ve basılı eserlerin söz konusu olduğu durumlarda, en geç yayının bir sonraki baskısında, markanın tescilli bir marka olduğuna ilişkin ibareyle birlikte sunulmasını sağlar.

Madde 13

Vekil veya Temsilci Adına Tescilli Markanın Kullanımının Yasaklanması

1. Markanın, marka sahibinin muvafakati olmaksızın marka sahibinin vekili ya da temsilcisi adına tescil edilmiş olması hâlinde, gerçek hak sahibi aşağıdaki seçeneklerden birini veya her ikisini de yapma yetkisine sahiptir:

- (a) markanın vekili ya da temsilci tarafından kullanılmasına karşı çıkmak;
- (b) markanın kendisine devrini talep etmek.

2. Vekili ya da temsilcinin haklılığını ispat etmesi hâlinde birinci paragraf uygulanmaz.

Madde 14

Markanın Etkilerinin Sınırlandırılması

1. Marka, sahibine, üçüncü bir kişinin ticari alanda aşağıdaki kullanımlarını yasaklama talebi hakkını vermez:

- (a) üçüncü kişinin gerçek bir kişi olması hâlinde kendi adı ya da adresi;
- (b) malların üretilmesinin veya hizmetlerin sunulmasının zamanı, türü, niteliği, miktarı, kullanım amacı, değeri, coğrafi menşei veya bunların diğer özellikleriyle ilgili ayırt edici olmayan işaret ve göstergeler;

(c) özellikle aksesuarlar ya da yedek parçalar gibi bir mal veya hizmetlerin kullanım amacının gösterilmesinin gerekli olduğu hâllerde marka sahibinin mal ve hizmetleri olarak gösterilmesi ya da referans verilmesi amacı ile marka.

2. Birinci paragraf, yalnızca üçüncü kişinin kullanımının sınai ya da ticari konularda dürüst kullanım koşuluyla uygulanır.

3. Marka, sahibine, özellikle belirli bir yerde uygulanan önceki bir hakkın Üye Devletin yasaları tarafından tanınmış olması ve kullanımın hakkın tanındığı sınır dâhilinde olması koşuluyla, üçüncü bir kişinin ticarete kullanımını yasaklama yetkisi vermez.

Madde 15

Marka ile Verilen Hakların Tüketilmesi

1. Marka, sahibine Birlik dâhilinde o marka altında marka sahibi tarafından ya da marka sahibinin muvafakatiyle piyasaya sunulmuş mallarla ilgili olarak markanın kullanımını yasaklama yetkisini vermez.

2. Özellikle piyasaya sunulduktan sonra malların durumunun değiştirildiği ya da bozulduğu hâllerde, marka sahibinin malların daha fazla pazarlanmasına karşı çıkması için haklı nedenlerin olduğu durumda, birinci paragraf uygulanmaz.

Madde 16

Markanın Kullanımı

1. Tescil sürecinin tamamlandığı tarihi müteakip beş yıllık bir süre içinde, eğer marka sahibi markayı tescil edildiği mallar veya hizmetlerle ilgili olarak Üye Devlette ciddi kullanıma sokmamışsa ya da bu kullanıma aralıksız olarak beş yıl boyunca ara verilmişse, kullanmamaya ilişkin haklı sebepler olmadıkça, marka madde 17, madde 19(1), madde 44(1) ve (2) ve madde 46(3) ve (4)'te düzenlenen sınırlama ve yaptırımlara konu olur.

2. Bir Üye Devletin tescilden itibaren itiraz süreci öngörmesi hâlinde birinci paragrafta anılan beş yıllık süre markaya ilişkin hak düşürücü itiraz süresinin dolmasından itibaren ya da itiraz edilmiş olması hâlinde itiraz sürecinin sonlandırılmasına ilişkin nihai karar tarihinden ya da itirazın geri çekildiği tarihten itibaren hesaplanır.

3. Uluslararası anlaşma altında tescilli olan ve Üye Devlette geçerli olan marka için birinci paragrafta anılan beş yıllık süre markanın redde ya da itiraza konu edilemeyeceği tarihten itibaren hesaplanır. İtiraz edilmesi veya mutlak ya da nispi ret sebeplerinin ileri sürülmesi hâlinde süre itiraz süre-

cinin sonlandırılması ya da mutlak ya da nispi ret sebeplerine ilişkin nihai karar tarihinden ya da itirazın geri çekildiği tarihten itibaren hesaplanır.

4. Birinci ve ikinci paragrafta anılan beş yıllık sürecin başlangıç tarihi sicile kaydedilir.

5. Aşağıdaki hususlar da birinci paragraf anlamında kullanımı oluşturur:

(a) markanın, kullanılan şeklinin ayrıca sahibinin adına tescilli olup olmadığına bakılmaksızın, markanın tescil edildiği şeklin ayırt edici niteliğini etkilemeksizin markanın unsurları bakımından farklı şekilde kullanılması;

(b) Üye Devlette yalnızca ihracat amacıyla markanın, mallara ya da bunların ambalajlarına eklenmesi.

6. Markanın, sahibinin muvafakatiyle kullanımı, marka sahibi tarafından kullanım gibi kabul edilir.

Madde 17

Tecavüz Davalarında Kullanmama Defi

Marka sahibi, tecavüz davasında bir işaretin kullanılmasının ancak hakları 19. madde uyarınca iptale tabi olmadığı sürece yasaklanmasını istemeye yetkilidir. Davalı tarafından talep edilmesi hâlinde marka hakkı sahibi, davanın açılmasından önceki beş yıllık süreçte markanın tescilli olduğu ve davasına gerekçe gösterdiği mal ve hizmetlerle bağlantılı olarak 16. madde uyarınca ciddi kullanımının olduğunu veya tescil sürecinin davanın açıldığı tarihten en az beş yıl önce tamamlanmış olması hâlinde kullanmamaya ilişkin haklı sebeplerin varlığını ispatlamak zorundadır.

Madde 18

Tecavüz Davalarında Defi Olarak Sonraki Tarihli Marka Sahibinin Araya Giren Hakkı

1. Tecavüz davalarında marka hakkı sahibi, sonraki markanın madde 8, madde 9(1) ya da (2) ya da madde 46(3) uyarınca hükümsüzlüğünün ileri sürülmesi mümkün değilse, sonraki tescilli markanın kullanımını men yetkisine sahip değildir.

2. Tecavüz davalarında marka hakkı sahibi, sonraki marka 207/2009 sayılı AB Tüzüğü madde 53(1), (3) ya da (4), madde 54(1) ya da (2) ya da madde 57(2) uyarınca hükümsüz kılınması mümkün değil ise sonraki tescilli AB markasının kullanımını yasaklama yetkisine sahip değildir.

3. Marka sahibinin birinci ve ikinci paragraf uyarınca sonraki tescilli markanın kullanımını yasaklama yetkisine sahip olmadığı hâlde daha sonra

tescil edilmiş markanın sahibi tecavüz davasında, sonraki markaya karşı önceki marka hakkına artık başvurulamıyor olsa bile önceki marka sahibinin kullanımını yasaklama yetkisine sahip değildir.

KISIM 4

Marka Hakkının İptali

Madde 19

Gerçekte Ciddi Kullanım Olmaması Sebebiyle İptal

1. Eğer bir marka, aralıksız beş yıllık bir süre dâhilinde, tescil edildiği mallar veya hizmetlerle bağlantılı olarak Üye Devlette ciddi kullanıma sokulmamışsa ve kullanılmamaya ilişkin haklı sebepler yoksa iptale konu olur.
2. İptale ilişkin davanın açılması ile beş yıllık sürenin sona ermesi arasındaki zaman aralığında markanın ciddi kullanımına başlanmıyorsa ya da bu kullanıma yeniden başlanmıyorsa, marka sahibinin marka üzerindeki haklarının iptali talep edilemez.
3. Beş yıllık aralıksız kullanmama süresinin sona ermesinden sonraki erken aşamada başlayan iptal davasının açılmasından önceki üç aylık süre içinde kullanımın başlaması ya da yeniden kullanıma başlanması, başlama ya da yeniden başlama hazırlıklarının marka sahibinin iptal davası açılabilceğinin farkına varmasından hemen sonra yapılması hâlinde dikkate alınmaz.

Madde 20

Markanın Genel Ad ya da Yanıltıcı Gösterge Hâline Gelmesi Sebebiyle İptali

1. Bir marka tescil edildiği tarihten sonra aşağıdaki hâllerde iptale konu olur:
 - (a) marka sahibinin fiilleri ya da eylemsizliğinin sonucu olarak, tescil edildiği bir mal veya hizmetle ilgili ticaret alanında ortak bir isim hâline gelmişse;
 - (b) markanın tescil edildiği mallar veya hizmetlerle ilgili olarak marka sahibi tarafından veya onun muvafakatiyle, markanın kullanımının sonucu olarak, malların veya hizmetlerin özellikle mahiyeti, niteliği ya da coğrafi menşei ilgili olarak halkı yanıltmaya elverişliyse.

*Madde 21***Sadece İlgili Mal ve Hizmetlerin Bir Kısmı İçin İptali**

Tescilli bir markanın iptaline ilişkin sebepler markanın tescilli mal ve hizmetlerin bir kısmı için mevcut ise iptal sadece bu mal ve hizmetleri kapsar.

KISIM 5**Mülkiyete Konu Eşya Olarak Marka***Madde 22***Tescilli Markanın İntikali**

1. Marka, tescilli olduğu mal veya hizmetlerin bir kısmı veya tamamı ile ilgili olarak, ticari işletmeden ayrı olarak intikale konu olabilir.
2. Anlaşmada aksi açıkça belirtilmediği müddetçe ya da şartlar açıkça aksini işaret etmedikçe işletmenin bir bütün olarak devri markanın devrini de içerir. Bu hüküm, işletmenin devrinin taahhüt edildiği sözleşmeler bakımından da geçerlidir.
3. Üye Devletler devrin kendi sicillerine kaydedilmesine izin verilmesine ilişkin usuller öngörebilir.

*Madde 23***Aynı Haklar**

1. Marka teşebbüsten ayrı olarak rehin verilebilir ya da aynı hakka konu edilebilir.
2. Üye Devletler aynı hakların kendi sicillerine kaydedilmesine izin verilmesine ilişkin usuller öngörebilir.

*Madde 24***Cebri İcra**

1. Marka cebri icraya konu olabilir.
2. Üye Devletler cebri icra işlemlerinin kendi sicillerine kaydedilmesine izin veren usuller öngörebilir.

*Madde 25***Lisans Verme**

1. Marka, tescilli olduğu malların bazıları ya da tamamı için ve ilgili Üye Devletin tamamı ya da bir kısmında lisans verebilir. Lisans, inhisari ya da inhisari olmayan şekilde verilebilir.

2. Marka sahibi, lisans sözleşmesinin aşağıda sayılan hususlardan birine ilişkin herhangi bir hükmünü ihlal eden lisans alana karşı markanın kendisine sağladığı hakları ileri sürebilir;

- (a) lisans süresi;
- (b) markanın kullanılmak üzere tescil edildiği şekli;
- (c) lisansın verildiği mal veya hizmetlerin kapsamı;
- (d) markanın kullanılabileceği bölge; veya
- (e) lisans alanın üreteceği malların veya sunacağı hizmetlerin niteliği

3. Lisans sözleşmesinin hükümleri saklı kalmak kaydıyla, lisans alan yalnızca marka sahibinin izni ile tecavüz davası açabilir. Ancak inhisarı lisans sahibi, marka sahibine resmî bildirimle rağmen marka sahibi uygun sürede tecavüz davası açmazsa, inhisari lisans sahibi bu davayı açabilir.

4. Her lisans sahibi, kendi uğradığı zararın tazmini amacıyla marka sahibi tarafından açılmış bir davaya müdahil olabilir.

5. Üye Devletler lisansların kendi sicillerine kaydedilmesine izin verilmesine ilişkin usuller öngörebilir.

Madde 26

Mülkiyete Konu Eşya Olarak Marka Başvuruları

Madde 22 ila 25 marka başvuruları için uygulanır.

KISIM 6

Garanti ya da Sertifika Markası ve Ortak Marka

Madde 27

Tanımlar

Bu Yönerge'nin uygulanmasında aşağıdaki tanımlar uygulanır:

(a) “garanti ya da sertifika markası” marka sahibi tarafından sertifikalanmış malların üretildiği materyal, üretim şekli ya da hizmetlerin sunumu, niteliği, hassasiyeti ve diğer özellikleri ile sertifikalanmamış mal ve hizmetlerden ayırt edilmesini sağlamaya elverişli ve bunun için başvuru alan işaret olarak tanımlanan markayı ifade eder.

(b) “ortak marka” marka sahibi olan meslek odasına üye olanların mallarının ve hizmetlerinin diğer teşebbüslerin mal ve hizmetlerinden ayırt edilmesini sağlayan ve bunun için başvuru alan işaret olarak tanımlanan markayı ifade eder.

*Madde 28***Garanti ya da Sertifika Markaları**

1. Üye Devletler garanti ya da sertifika markalarının tescilini öngörebilir.
2. Kamu kurumları, yetkili merciler, kamu kurumları dâhil olmak üzere her bir gerçek ve tüzel kişi sertifikalanan mal veya hizmetlerin tedarikine ilişkin bir faaliyet yürütmediği sürece garanti ya da sertifika markası için başvurabilir.
- Üye Devletler, başvuru sahibinin işaretinin tescil edileceği mal veya hizmetleri sertifikalandırmaya yetkili olmaması hâlinde garanti ya da sertifika markasının tescil edilmemesini öngörebilir.
3. Üye Devletler garanti ya da sertifika markalarının bu markaların işlevinin bunu gerektirdiği durumlarda madde 4, 19 ve 20’de belirtilenler dışında sebeplerle tescil edilmemesini ya da iptal edilmesini ya da hükümsüz kılınmasını öngörebilir.
4. Madde 4(1)(c) hükmünden farklı olarak Üye Devletler ticarete mal ve hizmetlerin coğrafi menşeyini belirtmeye hizmet eden işaret ya da göstergelerin garanti ve sertifika markasını oluşturmasını öngörebilir. Bu garanti ve sertifika markaları hak sahibine bu işaret ve göstergelerin üçüncü kişinin kullanımının, sınai ya da ticari konularda dürüst uygulamalara uygun olduğu hâllerde ticari hayatın olağan akışı içerisinde kullanılmasını engelleme yetkisi vermez. Özellikle coğrafi isim olarak kullanmaya yetkili üçüncü kişilere karşı bu markaya başvurulamaz.
5. Madde 16’da düzenlenen gereklilikler, 16. madde uyarınca garanti ve sertifika markalarının ciddi kullanımı gerçekleştirecek bunları kullanmaya yetkili kişiler tarafından sağlanmalıdır.

*Madde 29***Ortak Marka**

1. Üye Devletler ortak markalarının tescilini öngörebilir.
2. Düzenlendikleri kanunlar uyarınca kendi adlarına hak ve yükümlülüklerle sahip olma, sözleşme yapma veya diğer yasal işlemleri yapma ve dava açabilme ve kabul yetkisine sahip olan imalatçı, üretici, hizmet sağlayıcı veya tacir meslek birlikleri ile kamu hukuku tüzel kişileri de ortak markalar için başvuruda bulunabilir.
3. Madde 4(1)(c) hükmünden farklı olarak Üye Devletler ticarete mal ve hizmetlerin coğrafi menşeyini belirtmeye hizmet eden işaret ya da göster-

gelerin ortak marka oluşturmasını öngörebilir. Bu ortak marka hak sahibine bu işaret ve göstergelerin üçüncü kişinin kullanımının, sınai ya da ticari konularda dürüst uygulamalara uygun olduğu hâllerde ticari hayatın olağan akışı içerisinde kullanılmasını engelleme yetkisi vermez. Özellikle coğrafi isim olarak kullanmaya yetkili üçüncü kişilere karşı bu marka ileri sürülemez.

Madde 30

Ortak Markanın Kullanımına İlişkin Teknik Şartname

1. Ortak marka başvuru sahibi kullanıma ilişkin teknik şartnameleri ofise sunar.
2. Kullanımla ilgili teknik şartnameler, asgari olarak, işareti kullanma yetkisi olan kişileri, meslek birliğinin üyelik şartlarını ve yaptırımlar dâhil olmak üzere markanın kullanım şartlarını belirler. Madde 29(3)'te belirtilen bir markanın kullanılmasına ilişkin teknik şartnameleri, malları veya hizmetlerinin menşei ilgili coğrafi alan olan her kişinin, teknik şartnamelerdeki diğer koşulları sağlaması kaydı ile marka sahibi olan meslek birliğine üye olmasına izin verir.

Madde 31

Başvurunun Reddi

1. Gerekli durumlarda ticarete malların ve hizmetlerin coğrafi menşei belirtme amacına hizmet eden işaret ve göstergelere ilişkin madde 4(1)(c) istisna olmak üzere madde 4 ve madde 5'te düzenlenen marka başvurusunun reddedilmesine ilişkin sebeplere ek olarak ve ofisin nispi sebeplerine dayalı olarak re'sen inceleme yapmama hakkına halel getirmeksizin, ortak marka, madde 27(b), madde 29 ya da madde 30 hükümlerini karşılamadığı takdirde ya da ortak markanın kullanımına ilişkin teknik şartnamelerin kamu düzeni ya da kabul edilen genel ahlak ilkelerine aykırılık teşkil etmesi hâlinde reddedilebilir.
2. Ortak marka başvurusu ayrıca özellikle ortak markadan farklı olarak değerlendirilmesinin muhtemel olması hâlinde markanın özelliği ve önemine ilişkin olarak halkı yanıltıcı nitelikte ise reddedilir.
3. Başvuru sahibinin birinci ve ikinci paragrafta yer alan gerekliliklere uygun olarak ortak markanın kullanımına ilişkin teknik şartnameleri değiştirmesi hâlinde başvuru reddedilmez.

*Madde 32***Ortak Markanın Kullanımı**

Madde 16’da düzenlenen gereklilikler, bu madde uyarınca ortak markanın ciddi kullanımı bunu kullanmaya yetkili olan herhangi bir kişi tarafından gerçekleştirildiği durumda yerine getirilmiş olacaktır.

*Madde 33***Ortak Markanın Kullanımına İlişkin Teknik Şartnamelerin Değiştirilmesi**

1. Ortak marka sahibi kullanıma ilişkin teknik şartnamelere dair değişiklikleri ofise sunar.
2. Teknik şartname değişikliğinin madde 31’de anılan ret sebeplerinden birine dâhil olmaması ve madde 30’da öngörülen gereklilikleri karşılaması kaydı ile ortak markanın kullanımına ilişkin teknik şartnamelerin değiştirilmesi sicilde gösterilir.
3. Yönerge’nin amacı doğrultusunda ortak markanın kullanımına ilişkin teknik şartnamelerdeki değişiklikler bu değişikliklerin sadece sicilde gösterildiği tarihten itibaren hüküm ifade eder.

*Madde 34***Tecavüz Davası Açmaya Yetkili Kişiler**

1. Madde 25(3) ve (4) ortak markayı kullanmaya yetkili herkese karşı uygulanır.
2. Ortak marka sahibi, markanın yetkisiz kullanımı sonucunda markayı kullanmaya yetkili kişilerin sürekli zarara uğraması hâlinde bunlar adına tazminat davası açmaya yetkilidir.

*Madde 35***Ek (Diğer) İptal Sebepleri**

Ortak marka sahibinin hakları madde 19 ve 20’de düzenlenen iptal sebeplerine ek olarak aşağıdaki sebeplere dayanılarak iptal edilebilir:

- (a) Marka sahibinin sicilde gösterilen değişiklikler dâhil markanın kullanımına ilişkin teknik şartnamelerde yer alan koşullara aykırı olarak kullanımı önlemek için makul tedbirleri almaması;
- (b) Markanın yetkili kişiler tarafından kullanımının madde 31(2)’de belirtilen şekilde halkı yanıltıcı nitelikte olma tehlikesi doğurması

(c) Marka sahibinin sonraki değişikliklerle kullanıma ilişkin teknik şartnameleri madde gerekliliklerine uygun hâle getirmemesi durumunda sicilde gösterilen markanın kullanımına ilişkin teknik şartnamelerde yapılan değişikliklerin madde 33(2)'yi ihlal etmesi.

Madde 36

Diğer Hükümsüzlük Sebepleri

Gerekli durumlarda ticarete malların ve hizmetlerin coğrafi menşeyini belirtme amacına hizmet eden işaret ve göstergelere ilişkin madde 4(1)(c) istisna olmak üzere madde 4 ve madde 5'te düzenlenen hükümsüzlük sebeplerine ek olarak madde 31'i ihlal ederek tescil edilen ortak marka, marka sahibinin ortak markanın kullanımına ilişkin teknik şartnameleri madde 31 gerekliliklerine uygun olarak değiştirmemesi hâlinde hükümsüz olduğu ilan edilir.

BÖLÜM 3

USULİ İŞLEMLER

KISIM 1

Başvuru ve Tescil

Madde 37

Başvuru Koşulları

1. Marka tescil başvurusu asgari olarak aşağıdaki hususların tümünü içerir:
 - (a) tescil talebi;
 - (b) başvuru sahibinin kimliğine ilişkin bilgiler;
 - (c) tescil talebine konu malların ve hizmetlerin listesi
 - (d) madde 3(b)'deki koşulları karşılayan şekilde markanın gösterilmesi
2. Marka başvurusu ilgili Üye Devlet tarafından belirlenecek bir ücretin ödenmesine tâbi olur.

Madde 38

Başvuru Tarihi

1. Marka başvurusunun kayıt tarihi madde 37(1)'de belirtilen bilgileri içeren belgelerin ofise başvuru sahibi tarafından ibraz edildiği tarihtir.
2. Üye Devletler ayrıca kayıt tarihinin madde 37(2)'de bahsedilen ücretin ödenmesine tâbi kılınmasını düzenleyebilir.

Madde 39

Malların ve Hizmetlerin İsimlendirilmesi ve Sınıflandırılması

1. Marka tescil için başvuru mal ve hizmetler 15 Haziran 1957 tarihli Markaların Tescili Amacıyla Mal ve Hizmetlerin Uluslararası Sınıflandırılmasına İlişkin Nis Anlaşması uyarınca kurulan sınıf sistemine (“Nis Sınıflandırması”) uygun olarak sınıflandırılır.
2. Korumanın talep edildiği mal ve hizmetler, başvuru sahibi tarafından, yetkili makamların ve ekonomik operatörlerin, sadece bu çerçevede, talep edilen korumanın kapsamını belirlemesi için yeterli netlik ve kesinlikle belirlenmelidir.
3. İkinci paragrafın amacına uygun olarak bu maddede belirtilen netlik ve kesinlik zorunlu standartlarına uygun olması koşuluyla Nis Sınıflandırmasının sınıf başlıkları da dâhil genel göstergeler ya da diğer genel koşullar ile kullanılabilir.
4. Başvuru sahibinin ofis tarafından belirlenen süre içerisinde kabul edilebilir ifadelerle ileri sürmemesi hâlinde ofis net ve kesin olmayan kavramlar içeren başvuruları reddedebilir.
5. Nis Sınıflandırması sınıf başlıklarının genel göstergeleri de dâhil genel ibarelerin kullanımı gösterge ya da kelimenin tam anlamıyla açıkça kapsadığı tüm mal veya hizmetleri içerdiği şekilde yorumlanacaktır. Bu ibarelerin ve göstergelerin talepten kullanımı anlaşılmayan mal veya hizmetlere ilişkin bir talep içerdiği şekilde yorumlanmaz.
6. Başvuru sahibinin birden fazla sınıf için tescil talebinin bulunması hâlinde başvuru sahibi mal ve hizmetleri Nis Sınıflandırmasındaki sınıflara uygun olarak gruplandırır, her bir grup mal ve hizmetlerin ait olduğu sınıf numarasına göre belirtilir ve sınıf sırasına uygun olarak sunulur.
7. Mal ve hizmetler, Nis Sınıflandırması altında aynı sınıfta yer aldıkları sebebiyle birbirlerine benzer olarak kabul edilmeyecektir. Mal ve hizmetler, Nis Sınıflandırması altında farklı sınıflarda yer alması sebebiyle birbirinden farklı olarak kabul edilmeyecektir.

Madde 40

Üçüncü Kişi Görüşleri

1. Üye Devletler markanın tescilinden önce herhangi bir gerçek veya tüzel kişi ve imalatçıları, üreticileri, hizmet sağlayıcıları, tacirleri ya da tüketicileri temsilen herhangi bir grup ya da organının ofise yazılı olarak markanın re’sen tescil edilmemesi gerektiğine ilişkin görüş ve açıklamaları sunmalarını öngörebilir.

Birinci alt paragrafta anılan kişiler ve grup ya da organlar ofis nezdinde işlemlere taraf olamazlar.

2. Birinci paragrafta belirtilen sebeplere ek olarak herhangi bir gerçek veya tüzel kişi ve imalatçıları, üreticileri, hizmet sağlayıcıları, tacirleri ya da tüketicileri temsilen herhangi bir grup ya da organ ortak marka başvurusunun madde 31(1) ve (2) kapsamında reddedilmesi gerektiğine ilişkin olarak özel sebepleri ofise yazılı görüş olarak sunabilir. Üye Devletler tarafından düzenlenmesi hâlinde bu hüküm sertifika ve garanti markaları bakımından da uygulama alanı bulur.

Madde 41

Başvuru ve Tescilin Bölünmesi

Başvuru sahibi ya da ulusal marka sahibi ofise beyan göndererek ve her bir bölünme başvurusu veya tescil için mal ve hizmetlerden hangilerinin asıl başvuru ya da tescil kapsamında hangilerinin bölünme başvurusu veya tescili kapsamında olacağı belirtilerek ulusal marka başvurusunu ya da tescilini iki ya da daha fazla başvuru ya da tescil olarak bölebilir.

Madde 42

Sınıf Ücretleri

Üye Devletler marka başvurusu ve yenilemesinin ilk sınıftan sonraki her mal ve hizmet sınıfı için ek bir ücrete tabi olmasını öngörebilir.

KISIM 2

İtiraz, İptal ve Hükümsüzlük Süreçleri

Madde 43

İtiraz Süreçleri

1. Üye Devletler, 5. maddede belirtilen sebeplerle marka başvurusu tesciline itiraz için ofisleri nezdinde etkin ve hızlı bir idari süreç öngörecektir.

2. Bu maddenin birinci paragrafında belirtilen idari süreç, asgari olarak madde 5(2) ve 5(3)(a)'da belirtilen önceki markanın sahibinin ve madde 5(3)(c)'de belirtilen korunan bir menşei veya mahreç işaretinden doğan hakların ilgili yasa uyarınca kullanılmasına yetkili kişinin itiraz bildirimini iletme hakkını kullanmasını sağlayacaktır. İtiraz bildirimi hepsinin aynı marka sahibine ait olması ve korunan ya da başvurulmuş olan önceki hakkın uygulandığı mal ve hizmetlerin bir kısmı ya da tamamına ilişkin olması kaydıyla bir ya da daha fazla önceki hakka dayanarak ve başvurusuna itiraz

edilen markanın uygulanacağı mal ve hizmetlerin doğrudan tamamı ya da bir kısmına karşı yapılabilir

3. Birlikte talep etmeleri hâlinde, itiraz eden ile başvuran arasında uzlaşma yoluyla bir çözüm bulunmasına olanak sağlamak için taraflara itiraz süreçlerinde en az iki ay süre verilir.

Madde 44

İtiraz Süreçlerinde Kullanmama Defi

1. Madde 43'deki itiraz süreçlerinde, sonraki markanın başvuru ya da rüçhan hakkı tarihinin önceki marka sahibinin madde 16 uyarınca önceki markayı ciddi bir şekilde kullanması için gerekli olan beş yıllık sürenin dolmasından sonra olması hâlinde, başvuru sahibinin talebi üzerine, itiraz bildiriminde bulunan önceki hak sahibi, sonraki markanın başvuru ya da rüçhan hakkı tarihinin madde 16 uyarınca önceki markayı ciddi bir şekilde kullanması için öngörülen beş yıllık süre içerisinde kullandığını ya da kullanmamaya ilişkin haklı sebeplerin varlığını ispatlamak zorundadır. Bunun ispatlanamaması hâlinde itiraz reddedilir.

2. Önceki markanın sadece tescilli olduğu bir kısım mal veya hizmetler bakımından kullanımın olması hâlinde birinci paragrafta öngörülen itiraza ilişkin değerlendirmenin amacı bakımından sadece bu mal ve hizmetler için tescilin olduğu kabul edilir.

3. Bu maddenin birinci ve ikinci paragrafı ayrıca önceki markanın AB markası olması hâlinde de uygulanır. Bu durumda AB markasının ciddi kullanımını 207/2009 sayılı Tüzük'ün 15. maddesine göre belirlenir.

Madde 45

İptal ya da Hükümsüzlüğün İlanı Süreçleri

1. Üye Devletler, tarafların mahkemeye başvurma hakkına halel getirmeksizin markanın iptali ve hükümsüzlüğünün ilanına ilişkin ofisleri nezdinde etkin ve hızlı bir idari süreç öngörecektir.

2. İptal süreçleri için öngörülecek olan idari süreç markanın madde 19 ve 20'de yer alan sebepler uyarınca iptalini sağlayacaktır.

3. Hükümsüzlüğün ilanı için öngörülecek idari süreç aşağıdakilerden en az birinin olması hâlinde markanın hükümsüzlüğünün ilanını sağlayacaktır:

(a) Madde 4'te belirtilen şartlara uygun olmaması sebebi ile markanın tescil edilmemiş olmasının gerekmesi,

(b) Madde 5(1) ila (3) anlamında önceki hakkın varlığı sebebi ile markanın tescil edilmemiş olmasının gerekmesi,

4. İdari süreç kapsamında en azından aşağıdakilerin iptal veya hükümsüzlüğün ilanı için başvuruda bulunma hakkına sahip olmalarını sağlayacaktır:

(a) Paragraf 2 ve paragraf 3(a) hükmünün söz konusu olduğu durumlarda, adına dava açmaya ve kabule yetkili herhangi bir gerçek ya da tüzel kişi ve kendilerini düzenleyen kanun uyarınca imalatçılar, üreticiler, hizmet sağlayıcılar, tacirler ya da tüketiciler menfaatlerini temsil etme amacı ile kurulmuş herhangi bir grup ya da organ;

(b) Bu maddenin paragraf 3(b) hükmünün söz konusu olduğu durumlarda, madde 5(2) ile 3(a)'da anılan önceki marka sahibi ve madde 5(3)(c)'de belirtilen şekilde korunan bir menşei veya mahreç işaretinden doğan hakları kullanma konusunda ilgili yasaya göre yetkilendirilmiş kişi.

5. Markanın iptali veya hükümsüzlüğünün ilanına ilişkin başvuru itiraz konusu markanın tescilli olduğu mal veya hizmetlerin bir kısmı veya tamamı ile ilgili yapılabilir.

6. Markanın iptali ve hükümsüzlüğünün ilanına ilişkin başvuru aynı marka sahibine ait olmak üzere bir ya da birden fazla önceki hakka dayanılarak yapılabilir.

Madde 46

Hükümsüzlüğün İlanının Talep Edildiği Hâllerde Kullanmama Defi

1. Hükümsüzlüğün ilanı süreçlerinin önceki tarihli ya da rüçhan tarihli tescilli bir markaya dayanması hâlinde, sonraki marka sahibi tarafından talep edilmesi hâlinde, önceki marka hakkı sahibi, hükümsüzlüğün ilanı başvurusundan önceki beş yıllık süreçte markanın tescilli olduğu ve başvurusuna gerekçe gösterdiği mal ve hizmetlerle bağlantılı olarak 16. madde uyarınca ciddi kullanımının olduğunu veya tescil sürecinin hükümsüzlüğün ilanı başvurusu tarihinden en az beş yıl önce tamamlanmış olması hâlinde kullanılmama ilişkin haklı sebeplerin varlığını ispatlamak zorundadır.

2. Sonraki markanın kayıt ya da rüçhan tarihinin önceki marka sahibinin madde 16 uyarınca önceki markayı ciddi bir şekilde kullanması için gerekli olan beş yıllık sürenin dolmasından sonra olması hâlinde, önceki marka sahibi maddenin birinci paragrafındaki ispat yüküne ek olarak önceki markanın başvuru ya da rüçhan tarihinden itibaren beş yıllık süre içerisinde ciddi bir şekilde kullanımda bulunduğunu ya da kullanılmama ilişkin haklı sebeplerin varlığını ispatlamak zorundadır.

3. Birinci ve ikinci paragrafta anılan delillerin olmaması hâlinde önceki marka hakkına dayanılarak yapılan hükümsüzlüğün ilanı başvurusu reddedilir.

4. Önceki markanın madde 16'ya uygun kullanımının sadece tescilli olduğu bir kısım mal veya hizmetler bakımından olması hâlinde hükümsüzlüğün ilanı başvurusunun değerlendirmesi amacı bakımından sadece bu mal ve hizmetler için tescilin olduğu kabul edilir.

5. Bu maddenin birinci ve dördüncü paragrafı ayrıca önceki markanın AB markası olması hâlinde de uygulanır. Bu durumda AB markasının ciddi kullanımı 207/2009 sayılı Tüzük'ün 15. maddesine göre belirlenir.

Madde 47

İptal ve Hükümsüzlüğün Etkileri

1. Tescilli markanın, iptal başvurusu tarihinden marka sahibinin hakları iptal edilene kadar bu Yönerge'de belirtilen etkilere sahip olmadığı kabul edilir. Taraflardan birinin talebi üzerine, iptal sebeplerinden birinin gerçekleştiği daha önceki bir tarih, iptal başvurusu kararında belirlenebilir.

2. Tescilli markanın, en başından itibaren markanın hükümsüz olduğu ilan edilene kadar bu Yönerge'de belirtilen etkilere sahip olmadığı kabul edilir.

KISIM 3

Tescil Süresi ve Yenileme Süresi

Madde 48

Tescil Süresi

1. Marka başvuru tarihinden itibaren 10 yıllık bir süre için tescillenir.
2. Tescil, madde 49 uyarınca sonraki 10 yıllık süreler için yenilenebilir.

Madde 49

Yenileme

1. Yenileme ücretinin ödenmesi şartı ile marka sahibi veya kanun ya da sözleşme uyarınca yetkili kişiler marka tescilinin yenilenmesini talep edebilir. Üye Devletler, yenileme ücreti ödeme teyidinin böyle bir talebi teşkil ettiğini öngörebilirler.

2. Ofis marka sahibini marka tescil süresinin dolmasından en az altı ay önce bilgilendirir. Ofis bu tür bir bilginin verilmemesi hâlinde sorumlu tutulamaz.

3. Tescil süresinin dolmasından hemen önce, en az altı ay içinde yenileme talebi sunulmalı ve yenileme ücretleri ödenmelidir. Aksi takdirde, talep, tescil süresinin veya sonraki yenileme süresinin bitiminden sonra hemen

altı ay içinde gönderilebilir. Yenileme ücretleri ve ek ücret bu süre içinde ödenir.

4. Sadece markanın tescilli olduğu bir kısım mal ve hizmetler için talebin sunulması ya da ücretin ödenmesi hâlinde tescil bu mal ve hizmetler için yenilenir.

5. Yenileme mevcut tescilin süresinin dolduğu günü takip eden günden itibaren etkili olur. Yenileme sicile kaydedilir.

KISIM 4

Ofis ile İletişim

Madde 50

Ofis ile İletişim

İşlemin tarafları ya da atanmış olmaları hâlinde temsilcileri ofisle resmî iletişim için resmî bir adres belirler. Üye Devletler, bu resmî adresin Avrupa Ekonomik Bölgesi'nde yer almasını isteme hakkına sahiptir.

BÖLÜM 4

İDARİ İŞBİRLİĞİ

Madde 51

Marka Tescili ve İdaresi Alanında İşbirliği

Ofisler, markaların incelenmesi ve tescili ile ilgili uygulamaların ve araçların uyumlaştırılmasını teşvik etmek için birbirleriyle ve Avrupa Birliği Fikri Mülkiyet Ofisi ile etkili bir şekilde işbirliği yapmakta serbest olacaktır.

Madde 52

Diğer Alanlarda İşbirliği

Ofisler, madde 51'de anılanlar dışında markanın Birlik nezdinde korunması için önemli faaliyetlerine ilişkin bütün alanlarda birbirleriyle ve Avrupa Birliği Fikri Mülkiyet Ofisi ile etkili bir şekilde işbirliği yapmakta serbest olacaktır.

BÖLÜM 5

NİHAİ HÜKÜMLER

Madde 53

Veri Koruma

Bu Yönerge kapsamında Üye Devletler nezdinde gerçekleştirilecek olan

bütün kişisel veri işleme faaliyetleri 95/46/EC sayılı Yönerge'nin ulusal hukuk uygulamasına tâbi olacaktır.

Madde 54

İç Hukuka Aktarma

1. Üye Devletler madde 3 ila 6, madde 8 ila 14, madde 16, 17 ve 18, madde 22 ila 39, madde 41, madde 43 ila 50 hükümlerine uyum sağlamak için gerekli hukuki ve idari hükümleri 14 Ocak 2019'a kadar yürürlüğe koyacaktır. Üye Devletler madde 45 hükmüne uyum sağlamak için gerekli kanun, düzenleme ve idari hükümleri 14 Ocak 2023'ten önce yürürlüğe koyacaktır. Üye Devletler bu tedbirlere ilişkin metinleri derhâl Komisyona iletir.

Üye Devletler, söz konusu tedbirleri kabul ettiklerinde, tedbirlerde bu Yönerge'ye atfı yapılır veya bu tedbirler resmî olarak yayımlanırken bu yönde bir atfa yer verilir. Ayrıca mevcut kanunlara, düzenlemeler ve idari hükümlerde bu Yönerge ile yürürlükten kaldırılan Yönerge'ye yapılan atıfların bu Yönerge'ye yapılmış sayılacağına ilişkin açıklamayı da içerir. Üye devletler söz konusu atfın nasıl yapılacağını ve açıklamanın nasıl ifade edileceğini belirlerler.

2. Üye Devletler bu Yönerge'nin kapsadığı alanlarda kabul edecekleri ulusal düzenlemelerin ana hükümlerine ilişkin metinleri Komisyon'a iletir.

Madde 55

Yürürlükten Kaldırma

2008/95/AT Yönergesi, Üye Devletlerin 2008/95/AT Yönergesi Ek 1, Kısım B'de belirtilen, 89/104/AET sayılı Yönerge'nin ulusal hukuka aktarılması için tanınan süreyle ilgili yükümlülüklerine hâle gelmeksizin 15 Ocak 2019 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlükten kaldırılan Yönerge'ye yapılan atıflar bu Yönerge'ye yapılmış sayılır ve Ek'te yer alan korelasyon tablosuna uygun olarak yorumlanır.

Madde 56

Yürürlük

Bu Yönerge, Avrupa Birliği Resmî Gazetesi'nde yayımlanmasını takip eden yirminci günde yürürlüğe girer.

Madde 1, 7, 15, 19, 20, 21 ve 54 ile 57, 15 Ocak 2019'da yürürlüğe girer.

Madde 57

Muhataplar

Bu Yönerge'nin muhatabı Üye Devletlerdir.

Strazburg'da 16 Aralık 2015 tarihinde düzenlenmiştir.

Avrupa Parlamentosunu temsilen

Başkan

M. SCHULZ

Konseyi temsilen

Başkan

N. SCHMIT